376R0110

N:o L 20/48 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* 28.1.76

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 110/76,

annettu 19 päivänä tammikuuta 1976,

kalastustuotealan vientitukien myöntämistä ja niiden suuruuden vahvistamisperusteita koskevista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kalastustuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä tammikuuta 1976 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 100/76[1] ja erityisesti sen 23 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, ja

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 100/76 23 artiklan 1 kohdan mukaan vientituki voidaan vahvistaa siinä määrin kuin on tarpeen mainitun asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden taloudellisesti merkittävän viennin sallimiseksi,

yhteisen markkinajärjestelyn alaisten kalastustuotealan tuotteiden vientituet on vahvistettava tiettyjen perusteiden mukaan, jotka sallivat näiden tuotteiden yhteisön hintojen ja käytössä olevien maailmanmarkkinahintojen välisen erotuksen kattamisen vientituella noudattaen yhteisen markkinajärjestelyn yleisiä tavoitteita; tämän vuoksi on tarpeen näiden tuotteiden osalta ottaa huomioon yhtäältä niiden saatavuus- ja hintatilanne yhteisössä ja toisaalta maailmanmarkkinoiden hintatilanne; lisäksi olisi säädettävä mahdollisuudesta laskea kalastustuot- teille myönnettävän tuen määrä ottaen huomioon mahdollisesti vahvistettavat kertoimet,

hintojen kehityksen tarkkailemisen mahdollistamiseksi nämä hinnat olisi vahvistettava yleisten sääntöjen mukaan; tätä varten maailmanmarkkinahintojen osalta olisi otettava huomioon hinnat kolmansien maiden markkinoilla ja määrämaissa kuten myös todetut tuottajahinnat kolmansissa maissa sekä vapaasti yhteisön rajalla-hinnat; yhteisön hintojen olisi perustuttava yhtäältä yhteisön edustavilla markkinoilla käytössä oleviin hintoihin ja toisaalta vientihintoihin;

on tarpeen säätää vientitukien suuruuden vaihtelusta tuotteiden määränpään mukaan tiettyjen määrämaiden maahantuontia koskevien erityisehtojen vuoksi,

yhteisön tuottajien pyytämät tuotteet ovat peräisin yhteisöstä, vaikka ne olisi purettu aluksesta yhteisön tullialueen ulkopuo- lella sijaitsevissa satamissa; valvonnan mahdollistamiseksi olisi kuitenkin rajattava tukien myöntäminen tuotteisiin, jotka puretaan aluksesta yhteisön tullialueella sellaisena kuin se määritellään asetuksessa (ETY) N:o 1496/68[2], sellaisena kuin se on muutettuna liittymisasiakirjalla[3],

tukien suuruuden tietyn vakauden ja tukeen oikeutettujen tuotteiden luettelon pitävyyden varmistamiseksi viejille olisi säädettävä, että tämä luettelo ja tuen suuruus voisivat olla voimassa suhteellisen pitkän, kauppatavan perusteella määritetyn ajan, ja

yhteisön toimijoiden välisen kilpailun vääristymisen estämiseksi on tarpeen, että hallinnolliset edellytykset, joiden alaisia ne ovat, olisivat samat koko yhteisössä; vientituen myöntäminen kyseisille kolmansista maista maahantuoduille ja kolmansiin maihin uudelleen viedyille tuotteille ei ole oikeutettua,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tällä asetuksella vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 100/76 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientitukien vahvistamiseen ja myöntämiseen liittyvät yleiset säännöt.

2 artikla

Tuet vahvistetaan ottaen huomioon seuraavat asiat:

a) vallitseva tilanne ja kehitysnäkymät:

— kalastustuotteiden hinnat ja mahdollisuudet yhteisön markkinoilla,

— kalastustuotteiden maailmanmarkkinahinnat,

(1) EYVL N:o L 20, 28.1.1976, s. 1

(2) EYVL N:o L 238, 28.9.1968, s. 1

(3) EYVL N:o L 73, 27.3.1972, s. 14

b) kalastustuotealan yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, joiden tarkoituksena on varmistaa näiden markkinoiden tasapaino sekä hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys,

c) kaupanpitämisestä ja tuotteiden kuljettamisesta yhteisön markkinoilta yhteisön satamiin tai muihin yhteisön vientipaikkoihin muodostuvat vähimmäiskustannukset sekä kuljetuskustannukset määrämaihin,

d) suunnitellun viennin taloudellinen merkitys.

3 artikla

1. Yhteisön markkinahinnat vahvistetaan ottaen huomioon viennin kannalta edullisimmiksi osoittautuvat käytössä olevat hinnat.

2. Maailmanmarkkinahinnat vahvistetaan ottaen huomioon:

a) tärkeimpien kolmansien tuovien maiden markkinoilla käytössä olevat hinnat,

b) tärkeimpien kolmansien vievien maiden todetut tuottajahinnat,

c) vapaasti yhteisön rajalla-tarjoushinnat.

4 artikla

Vientituki voi vaihdella näiden tuotteiden määrämaan mukaan maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten niin vaatiessa.

5 artikla

Luettelo niistä tuotteista, joille vientitukea myönnetään sekä tuen suuruus vahvistetaan vähintään neljännesvuosittain.

6 artikla

Yhteisöstä peräisin olevat tuotteet, jotka puretaan aluksesta suoraan kalastuspaikalta yhteisön ulkopuolella sijaitseviin satamiin, eivät ole oikeutettuja vientitukiin.

7 artikla

1. Tuki maksetaan, kun on todistettu, että tuotteet

— on viety yhteisön ulkopuolelle,

ja

— ne ovat peräisin yhteisön alueelta.

2. Tapauksessa, jolloin sovelletaan 4 artiklaa tuki maksetaan 1 kohdassa säädetyin edellytyksin sillä ehdolla, että todistetaan tuotteen saapuneen määränpäähän, jota varten tuki on vahvistettu.

Tästä säännöstä voidaan kuitenkin myöntää poikkeuksia 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen edellyttäen, että vastaavat takeet tarjoavat edellytykset on vahvistettu.

3. Täydentäviä säännöksiä voidaan antaa asetuksen (ETY) N:o 100/76 32 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8 artikla

1. Kumotaan kalatalousalan vientitukien myöntämistä ja niiden suuruuden vahvistamisperusteita koskevista yleisistä säännöistä 26 päivänä tammikuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 165/71[1].

2. Kumottuun asetukseen 1 kohdan nojalla tehdyt viittaukset on ymmärrettävä viittauksiksi tähän asetukseen.

9 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1976.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 1976.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. HAMILIUS

[1] EYVL N:o L 23, 29.1.1971, s. 1